

കുഹ്ർ കാഫിർ: സംജ്ഞകളുടെ വിവക്ഷ

ചോദ്യം:

1. കുഹ്ർ,കാഫിർ എന്നീ സംജ്ഞകളുടെ വിവക്ഷയെന്താണ്?
2. യൂറോപ്യരെ പൊതുവിലും, അമേരിക്കക്കാരെ പ്രത്യേകിച്ചും കാഫിറുകളെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ കാഫിറുകളാണോ?
3. കാഫിറുകളായ വ്യക്തികളോടും രാഷ്ട്രങ്ങളോടുമുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം എന്തായിരിക്കണം? വിശേഷിച്ചും ആനുകാലിക സാഹചര്യത്തിൽ.
4. കുഹ്റുവിഷ്ഠിത നാടുകൾക്കെതിരെ (പലപ്പോഴും സിവിലിയന്മാർക്കെതിരെ) നടക്കുന്ന ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണോ?
5. ഭീകരാക്രമണങ്ങളിലൂടെ മുസ്ലിംകളുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുമോ?
6. ഇസ്ലാമിക സമൂഹങ്ങളിലെ ഭിന്നരാഷ്ട്രീയ സ്വരങ്ങളുള്ളവരെയും , വ്യത്യസ്ത മതസമൂഹങ്ങളിൽ പെട്ടവരെയും കുഹ്റിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വെച്ച് വിലയിരുത്തുന്നത് ശരിയാണോ?

മറുപടി: കുഹ്റിന്റെ വിവക്ഷ:- കുഹ്റിന്റെ ഒന്നാമതലം

വിവിധ അർത്ഥതലങ്ങളുള്ള സംജ്ഞയാണ് കുഹ്ർ. നിഷേധിക്കുക/ നിരാകരിക്കുക എന്നത്രെ കുഹ്റിന്റെ അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ ആസ്തികൃതത്തെയും, ദൈവിക സന്ദേശത്തെയും പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുക. കുഹ്റിന്റെ ഒന്നാമത്തെ തലമാണിത്. ഇന്ദ്രിയതീതമായ യാതൊന്നിലും വിശ്വസിക്കാത്ത ഭൗതികവാദികളുടേതാണീ തരം കുഹ്ർ. ദൈവം ഇല്ല, ജീവിതം പദാർത്ഥപരം മാത്രം. പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു ആരാധ്യനോ മനുഷ്യന് ആത്മാവോ ഇല്ല. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നതല്ല, മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നതാണ് ശരി. “ദൈവത്വം” മനുഷ്യചിന്തയുടെ ഒരു സൃഷ്ടിമാത്രമാണ്. നിരീശ്വരവാദികളായ ഇക്കൂട്ടരുടെ ഇത്തരം വാദങ്ങൾ ഖുർ

ആൻ ഇങ്ങനെ സംക്ഷേപിക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: وقالوا ما هي إلا حياتنا الدنيا موت ونحيا وما يهلكنا إلا الدهر “നമ്മുടെ ഈ ലോകജീവതമല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവിതമില്ല. നാം മരിക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നു. കാലം മാത്രമാണ് നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നത്” (അൽ ജാമിയ:24)

ശിർക്കു(ബഹുദൈവത്വം)മായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് കുഹ്റിന്റെ രണ്ടാമത്തെ തലം. ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു. ബഹുദൈവങ്ങളെ വരികുന്നു. ഗോളങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രാദികൾ, മൃഗങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ, വിഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ അസംഖ്യം ആരാധ്യരെ ഇവർ വണങ്ങുന്നു. അധിക സമൂഹങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നത് ഈ തരം കുഹ്ർ ആയിരുന്നു; ദൈവദൂതന്മാർ നിയോഗിതരായത് മനുഷ്യരെ കുഹ്റിൽ നിന്നും വിമോചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയും. അതിനാൽ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളുടെ പ്രഥമക്ഷണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

﴿فقال يا قوم اعبدوا الله مالكم من إله غيري﴾

“എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുക. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ആരാധ്യനുമില്ലതെന്ന്”.(അഅ്റാഫ്:59)ഇത്തരം കുഹ്റിലായിരുന്നു ജാഹിലിയ്ക്കു അറബികൾ അകപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയെയും, മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തെയും നിരാകരിക്കലാണ് കുഹ്റിന്റെ മൂന്നാമത്തെ തലം. മുഹമ്മദ് നബിയെ പ്രവാചകനായും, വിശുദ്ധ ഖുർആനെ അദ്ദേഹത്തിന് അവതീർണ്ണമായ ദൈവ വചനമായും അംഗീകരിക്കാത്തവർ കാഫിറുകളാണ്. അവർ വേദക്കാർ (യഹൂദികൾ/ക്രിസ്ത്യാനികൾ) ആയാലും ശരി. വിഗ്രഹ പൂജകരായതോ, ദൈവത്തെ നിഷേധിച്ചതോ അല്ല, പ്രത്യുത മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ദീനിനെ (വ്യവസ്ഥ)യെ നിഷേധിച്ചുവെന്നതാണ് ഇവിടെ വേദക്കാരെ കാഫിറുകളായി ഗണിക്കാൻ കാരണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ വേദക്കാരായിരിക്കാം, പക്ഷെ അവർ വേദക്കാരിലെ കാഫിറുകളാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿لم يكن الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركين منفكين حتى تأتيهم البينة﴾
(അൽ ബയ്യിന:1)

ഓരോ മതസ്ഥരും തങ്ങളുടെ ദീനീനെ നിരാകരിക്കുന്നവരെ സത്യനിഷേധികളായി (കാഫിറുകളായി) ഗണിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ അവകാശമാണ്. അതിലൊരു അസാംഗത്യവുമില്ല. വത്തിക്കാൻ ഇന്നേവരെ, ഇസ്‌ലാമിനെ ഒരു ദൈവിക സന്ദേശമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഏവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക് മുമ്പ് കൈറോവിൽ നടന്ന ഇസ്‌ലാം- ക്രിസ്ത്യൻ സംവാദത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പലരും ഇസ്‌ലാമിനെ ഒരു ദൈവിക മതമായോ, അതിന്റെ മൂല്യങ്ങളെ ദൈവിക മൂല്യങ്ങളായോ അംഗീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിരുന്നില്ല.

ഉപരിസൂചിത കുഹ്‌റിന്റെ തലങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ യൂറോപ്യരെ, വിശേഷിച്ചും അമേരിക്കക്കാരെ കാഫിറുകളെന്ന് വിധിയെഴുതാൻ കഴിയും. അവർ ഈ ശര നിഷേധികളായതുകൊണ്ടോ വിഗ്രഹ പുജകരായതുകൊണ്ടോ അല്ല ഈ വിലയിരുത്തൽ, പ്രത്യുത മുഹമ്മദ് നബി(സ)കൊണ്ടുവന്ന വ്യവസ്ഥയെ(ദീനീനെ)നിരാകരിക്കുന്നവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലത്രെ! ഈ വസ്തുത അവർ തന്നെയും നിരാകരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവർ മുഹമ്മദിലും അദ്ദേഹത്തിന് അവതീർണമായ ഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിച്ചേനെ! അല്ലാഹു പറയുന്നു: ﴿ولو آمن أهل الكتاب لكان خيرا لهم منهم المؤمنون وأكثرهم الفاسقون﴾ “വേദക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കത്രെ നന്നാ

കാഫിറുകളോടുള്ള മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ നിലപാട്

കാഫിറുകളോടുള്ള മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ നിലപാടുകളെന്തായിരിക്കണം? തങ്ങളുടെ ദീനീനെ നിഷേധിച്ചവരോട് സംഘർഷത്തിന്റെ ശൈലിയോ അല്ല, സംവാദത്തിന്റെ ശൈലിയോ അനുയോജ്യം? സമാധാനത്തിന്റേതോ അല്ല യുദ്ധത്തിന്റെ വഴിയോ അവരോട് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്? വിട്ടുവീഴ്ചയുടേതോ അല്ല പക്ഷപാതിത്വത്തിന്റെ മാർഗമോ അഭികാമ്യം?

രണ്ട് വസ്തുതകൾ

ഇവിഷയകമായി സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ വസ്തുത, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അതിന്റെ എതിരാളികളെ കാഫിറുകളെന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതത്രെ. മക്ക മുശ്രിക്കുകളെ അയ്യൂഹനാസ്(ജനങ്ങളേ) എന്നും, ജൂത/ക്രിസ്ത്യാനികളെ അഹ്‌ലുൽ കിതാബ് (വേദക്കാരേ) എന്നുമാണ് ഖുർആന്റെ സംബോധന. ഈ വസ്തുതക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരേയൊരു അപവാദം സുറത്തുൽ കാഫിറുനിലെ “സത്യനിഷേധികളേ” എന്ന വിളിയാണ്. അതാകട്ടെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ഇബാദത്തു ചെയ്യണമെന്ന മക്ക മുശ്രിക്കുകളുടെ വിലപേശൽ തത്വത്തെ ഖണ്ഡിക്കാൻ വേണ്ടിയും. ഖുർആൻ പറയുന്നു: പറയുക: “അല്ലയോ സത്യനിഷേധികളേ, നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ആരാധിക്കുന്നവരല്ല നിങ്ങൾ. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയെ ആരാധിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ആരാ

അമേരിക്കയും, മുസ്‌ലിംകളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങൾക്ക് നിദാനം കുഹ്‌ർ ആണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അടിസ്ഥാന പ്രശ്നം അക്രമത്തിന്റെതാണ്. സിയോണിസ്റ്റ് പക്ഷം ചേരുന്ന, ഭൂമിയിൽ അന്യായമായി അഹങ്കരിക്കുന്ന അക്രമികളെയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ അമേരിക്കക്കാരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അനുഭവവും ഈ വസ്തുത സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഭീകരതക്കെതിരെയെന്ന് ഓമനപ്പെരിട്ട് അമേരിക്ക നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുദ്ധം മുസ്‌ലിംകളുടെ അസ്തിത്വത്തെ തന്നെയാണ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. തീർത്തും ന്യായമായ മുസ്‌ലിം പ്രതിരോധ സംഘങ്ങളെ പോലും ഭീകരതയുടെ പട്ടികയിലുൾപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളോടൊപ്പമില്ലാത്തവരൊക്കെയും ഭീകരരാണെന്ന് മുദ്രകുത്തുകയാണ് അമേരിക്ക.

യേനെ! അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വസികളുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറെ പേരും കുറ്റവാളികളാണ്”. (ആലുഇറാൻ-110)

അമേരിക്കയും, മുസ്‌ലിംകളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങൾക്ക് നിദാനം കുഹ്‌ർ ആണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അടിസ്ഥാന പ്രശ്നം അക്രമത്തിന്റെതാണ്. സിയോണിസ്റ്റ് പക്ഷം ചേരുന്ന, ഭൂമിയിൽ അന്യായമായി അഹങ്കരിക്കുന്ന അക്രമികളെയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ അമേരിക്കക്കാരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അനുഭവവും ഈ വസ്തുത സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഭീകരതക്കെതിരെയെന്ന് ഓമനപ്പെരിട്ട് അമേരിക്ക നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുദ്ധം മുസ്‌ലിംകളുടെ അസ്തിത്വത്തെ തന്നെയാണ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. തീർത്തും ന്യായമായ മുസ്‌ലിം പ്രതിരോധ സംഘങ്ങളെ പോലും ഭീകരതയുടെ പട്ടികയിലുൾപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളോടൊപ്പമില്ലാത്തവരൊക്കെയും ഭീകരരാണെന്ന് മുദ്രകുത്തുകയാണ് അമേരിക്ക.

ധിക്കുന്നവരല്ല നിങ്ങളും. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം എനിക്ക് എന്റെ മതം”. (അൽ കാഫിറുൻ1-6) അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെ മുറുകെ പിടിക്കാനും ബഹുദൈവത്വത്തെ നിരാകരിക്കാനും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്ന സുറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും പരമത സഹിഷ്ണുതയുടേയും സ്വരത്തിലാണ്. ﴿لكل دينكم ولي دين﴾ “നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം, എനിക്ക് എന്റെ മതം”. (അൽകാഫിറുൻ:6)

വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലോ, രചനകളിലോ കാഫിറുകളെന്ന് പ്രയോഗിക്കാറില്ല എന്നല്ല, അമുസ്‌ലിംകൾ എന്ന പ്രയോഗത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകാറുള്ളതും. ഇതാണ് പടച്ചവൻ നമ്മോട് കൽപ്പിച്ച ഏറ്റവും മികച്ച സംവാദരീതി.

രണ്ടാമത്തെ വസ്തുത:

ഒരു മുസ്‌ലിമും, തന്റെ ദീനീനോട് വിയോജിക്കുന്നവനും തമ്മിലെ ബന്ധം സംവാദത്തിന്റേതും വിട്ടുവീ

ഴ്ചയുടേതും സമാധാനത്തിന്റെതുമാണ്. അവിശ്വാസിയോട് ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിൽ സംവദിക്കാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണ് വിശ്വാസി. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَجَادِلْهُمْ بَاتِّبِ هِيَ أَحْسَنُ﴾ “ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ നീ അവരുമായി സംവാദം നടത്തുക”.(അനഹ്ൽ:125)മറ്റുള്ളവരോട് വിട്ടുവീഴ്ചയോടുകൂടി പെരുമാറാനും വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരോടുകൂടി വേദക്കാരോട് കൂടുതൽ നന്നായി സഹവർത്തിക്കണമെന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ ശാസനസൂവിദിതമാണല്ലോ! എത്രത്തോളമെന്നാൽ, വേദക്കരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കാനും അവരുമായി വിവാഹബന്ധം പുലർത്താനും ഇസ്ലാം അനുവദിക്കുന്നു. മുസ്ലിംകളോട് മറ്റുള്ളവരോടുകൂടി സന്ദർശനം പുലർത്തുന്നവരാണ് വേദക്കാരെന്നാണ് ഖുർആന്റെ പ്രഖ്യാപനം. നബിതിരുമേനി(സ) പറയുകയുണ്ടായി: “ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഈസബ്നു മർയമിനോട് ഏറ്റവുമടുത്തവൻ ഞാനാണ്”.

പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട ചില ഘടകങ്ങൾ

വിയോജിക്കുന്നവരോട് സഹിഷ്ണുതയും ഹൃദയ വിശാലതയും വെച്ചു പുലർത്താൻ മുസ്ലിമിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നിരവധി ഘടകങ്ങളുണ്ട്. ആദർശപരവും, ധൈര്യപരവും, ധാർമികവുമായ ഈ ഘടകങ്ങളിൽ ചിലത് ചുവടെ നൽകുന്നു.

1. സുഷ്ടികളിലെ വിശ്വാസ വൈവിധ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛയും യുക്തിക്കുമനുസരിച്ച് സംഭവിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تَكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾

“നിന്റെ നാഥൻ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവരെക്കെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ജനങ്ങൾ വിശ്വാസികളാകാൻ നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ?”.(യൂനുസ്-99)

സത്യനിഷേധികളെ അവരുടെ കുഹ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വചാരണ നടത്തുന്നതും, പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നതും അവരുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവാണ്, മനുഷ്യനല്ല. വിചാരണയുടെ സമയവും, സ്ഥലവും പരലോകമാണ്, ഇഹലോകമല്ല. അതിനാലാണ് ഖുർആൻ പറയുന്നത്:(ആയത്ത്)“അവർ നിന്നോട് തർക്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പറയുക:

﴿وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ. اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

“നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ പറ്റിയെല്ലാം നന്നായറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പു നാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ തീർപ്പുകൽപിക്കും”.(ഹജ്ജ്-68,69)

﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

“അല്ലാഹുവാണ് ഞങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെയും നാഥൻ. ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ

കർമ്മങ്ങളും. നമുക്കിടയിൽ തർക്കമൊന്നുമില്ല. ഒരു നാൾ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. എല്ലാവർക്കും മടങ്ങിച്ചെല്ലാനുള്ളത് അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതല്ലല്ലോ”.(അശ്ശൂറ-15)

3. ഇസ്ലാം മനുഷ്യനെ ആദരിക്കുകയും, മനുഷ്യനെ നിലക്കുള്ള അവന്റെ പവിത്രതയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾

“നാം മനുഷ്യപുത്രരെ ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു”(അൽ ഇസ്റാഅ്-70). ഇമാം ബുഖാരി(റ), ഖൈസുബ്നു സഅദിൽ നിന്നും സഹ്ലബ്നു ഹനീഫിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “അവർ(യഹൂദർ) ഒരു മുതശരീറവുമായി പ്രവാചകന്റെ മുനിലൂടെ കടന്നുപോയി. അപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) ആദരവോടെ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു”. അവർ പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ഇതൊരു ജൂതന്റെ മുതദേഹമാണ്”. “അതൊരു മനുഷ്യന്റേതല്ല”. തിരുമേനി പ്രതിവചിച്ചു. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം, അഹ്മദ്, നസാഇ)

“എത്ര ഉദാത്തമായ നിലപാട്. എത്ര സുന്ദരമായ ന്യായം!”

4. മുസ്ലിംകളും മറ്റുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ രണ്ട് സൂക്തങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹു നിർണയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിഷയകമായ, ഭരണഘടനാതത്വങ്ങളെന്നപോലെ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണീ സൂക്തങ്ങൾ.

മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോടു പൊരുതുകയോ, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരോട് നന്മ ചെയ്യുന്നതും നീതികാണിക്കുന്നതും അല്ലാഹു വിലക്കുന്നില്ല. നീതികാട്ടുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മതത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് പൊരുതുകയും നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കാൻ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരെ ആത്മമിത്രങ്ങളാക്കുന്നത് മാത്രമാണ് അല്ലാഹു വിലക്കിയിട്ടുള്ളത്. അത്തരക്കാരെ ആത്മമിത്രങ്ങളാക്കുന്നവരാരോ, അവർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ. (അൽ മുന്തഹിന:8,9)

വിശ്വാസികളോട് സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന കാഹിറുകളോട് (അമുസ്ലിംകളോട് എന്ന പ്രയോഗമാണ് ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നത്) ബിർറും ഖിസ്തും പുലർത്തുകയാണ് സത്യവിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യത. ഖിസ്ത് എന്നാൽ നീതി. ബിർറ എന്നാൽ ഇഹ്സാൻ. നീതിയും മേലേയാണ് ബിർറ. നിർബന്ധമായത് നൽകലാണ് അദ്ദിൽ (അ)എങ്കിൽ, ബാധ്യതയേക്കാൾ അധികം നൽകലാണ് ബിർറ അഥവാ ഇഹ്സാൻ. അവകാശം നേടിയെടുക്കലാണ് അദ്ദിൽ എങ്കിൽ ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലാണ് ബിർറ. അമുസ്ലിംകളോടുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ബിർറ എന്ന പദം തന്നെ ഖുർആൻ തെരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബാധ്യതകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു മുസ്ലിം ഏറ്റവും പവിത്രത കൽപിക്കേണ്ട ബന്ധമാണ്

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബന്ധം. ഈ ബന്ധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ വിശ്വാസികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദംകൂടിയാണ് ബിർദ്. ഉദാ: ബിർദുൽ വാലിദൈൻ.

കാഫിറുകളോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം പോരാട്ടത്തിന്റെയോ സംഘർഷത്തിന്റെയോ ആകേണ്ട യാതൊരു അനിവാര്യതയും ഇസ്‌ലാമിലില്ല; അവർ നമ്മോട് ദീനിയുടെ

ഭാഗമാണെന്ന ഫത്വ ഏതാണ്ട് ഇരുപത് വർഷത്തോളമായി ഞാൻ നൽകുന്നു. കാരണം അത് കുറ്റം ചെയ്യാത്തവരെ ഭയപ്പെടുത്തലും, മറ്റാരോ ചെയ്ത അപരാധങ്ങൾക്ക് നിരപരാധികളെ ശിക്ഷിക്കലുമാണ്. ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ പാപഭാരം പേറുകയില്ല.

അതേ സമയം, ന്യൂയോർക്കിൽ നടന്ന സ്പോട്

വിശ്വാസികളോട് സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന കാഫിറുകളോട് (അമൂസ്‌ലികളോട് എന്ന പ്രയോഗമാണ് ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നത്) ബിർദും വിസ്മയും പുലർത്തുകയാണ് സത്യവിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യത. വിസ്മത് എന്നാൽ നീതി. ബിർദ് എന്നാൽ ഇഹ്‌സാൻ. നീതിക്കും മേലേയാണ് ബിർദ്. നിർബന്ധമായത് നൽകലാണ് അദ്‌ൽ (അ)എങ്കിൽ, ബാധ്യതയേക്കാൾ അധികം നൽകലാണ് ബിർദ് അഥവാ ഇഹ്‌സാൻ. അവകാശം നേടിയെടുക്കലാണ് അദ്‌ൽ എങ്കിൽ ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലാണ് ബിർദ്. അമൂസ്‌ലികളോടുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ബിർദ് എന്ന പദം തന്നെ മുൻപുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പേരിൽ പോരാടാതിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മെ ആട്ടി പുറത്താക്കാതിരിക്കുകയും, നമ്മെ നാടുകടത്താൻ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടാതെ മാറിനിൽക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സമാധാനം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, അവർക്കെതിരെ ഒരു നടപടിക്കും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അനുമതി നൽകുന്നില്ല. (അന്നിസാഅ്-90)

തങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, തങ്ങളുടെ ഭൂമിയും പവിത്രമാക്കപ്പെട്ടവയും കയ്യേറുകയും ചെയ്യുന്നവരോട് മാത്രമാണ് മുസ്‌ലിംകൾ പോരാടേണ്ടത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരോട് ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യുക. എന്നാൽ പരിധി ലംഘിക്കരുത്, അതിക്രമിക്കരുത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. (അൽ ബഖറഃ-190)

ഇസ്‌ലാമിൽ പോരാട്ടത്തിന് അതിന്റേതായ ധാർമിക മര്യാദകളും ശർഘു ഉപാധികളുമുണ്ട്. ഇങ്ങോട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ വധിക്കപ്പെടാവൂ! അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു യുദ്ധവേളയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജഡം കണ്ടമാത്രയിൽ പ്രവാചകൻ ആ വധത്തെ അപലപിച്ചത്. അവൾ കൊല്ലപ്പെടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്നായിരുന്നു പ്രവാചകന്റെ പ്രതികരണം. യുദ്ധത്തിൽ, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വൃദ്ധരെയും വധിക്കുന്നത് പ്രവാചകൻ(സ) വിലക്കിയിട്ടുണ്ട്. മങ്ങളിലെ പുരോഹിതരെയും, കച്ചവടക്കാർ, സാധാരണ പൗരന്മാർ മുതലായവരെയും വധിക്കരുതെന്ന് തിരുമേനിയുടെ സച്ചരിതരായ പിൻഗാമികളായ അബൂബക്റും, ഉമറും വിലക്കിയിരുന്നു.

5. നിരപരാധികളെ കൊലക്കിരയാക്കുന്ന ഭീകര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ലക്ഷ്യം മാർഗ്ഗത്തെ ന്യായീകരിക്കുമെന്ന സിദ്ധാന്തം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. ലക്ഷ്യം മഹിതമാകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അതിലേക്കുള്ള പ്രയാണം വൃത്തിയുള്ള വഴിയിലൂടെയാകണമെന്ന് ഇസ്‌ലാം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഈ ദീനിന് സീകാര്യമല്ല.

നീതികരിക്കാനാവുന്ന ഒരു പ്രശ്‌നത്തെ സഹായിക്കാനാണെങ്കിൽ പോലും വിമാനം റാഞ്ചുന്നതിന് നിഷി

തങ്ങളും, അതിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി സിയോണിസ്റ്റ് ലോബിക്കെതിരായി ഇസ്രായേലിൽ നടക്കുന്ന രക്തസാക്ഷിത്വ അക്രമങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വളരെ പ്രാധാന്യപൂർവ്വം നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്രായേൽ സമൂഹം അടിമുടി സൈനികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആണും പെണ്ണുമുൾപ്പെടെയുള്ള അധിനിവേശപ്പടക്കെതിരായ പ്രതിരോധമാണ് ഫലസ്തീനികൾ തീർക്കുന്നത്. ജന്മനാടിനെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള അവകാശം സംശയലേശമന്യേ നിയമാനുസൃതമാണ്താനും. ശത്രുവിനെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ഫലസ്തീനി മറ്റൊരാളെയും കരുവാക്കുന്നില്ല, ആത്മബലി നൽകുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവിനെ ഭീതിപ്പെടുത്തുകയാണ് അവന്റെ ലക്ഷ്യം.

6. വ്യക്തികളെയും സമൂഹങ്ങളെയും കാഫിറുകളായി മുദ്രകുത്തുന്നത് അത്യന്തം ഗുരുതരമാണ്. ഇത്തരം ചാപ്പകുത്തലിനെതിരെ പ്രവാചകൻ(സ) ശക്തമായി താക്കീത് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഖണ്ഡിതമായ തെളിവുകളുടെ പിൻബലമില്ലാതെ, ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ പേരിലും കുപ്‌ർ ആരോപിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. കാരണം ഓരോരുത്തരുടെയും ഇസ്‌ലാം ഖണ്ഡിതവും, സ്ഥാപിതവുമാണ്. സ്ഥാപിതമായ ഉറപ്പുകളെ ഊഹങ്ങൾക്കൊത്ത് റദ്ദാക്കാനാവില്ല. കാഫിർ ആണെന്ന് വിധിയെഴുതലും, മതപരിത്യാഗിയെന്ന് വിധിക്കലും കോടതികളുടെ അധികാരസീമയിൽ പെട്ടതാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കും സ്വയം മുഹ്‌തിയായി ചമയാനും തദ്ദാരകുപ്‌ർ ഫത്വ നൽകി വധശിക്ഷ പ്രഖ്യാപിക്കലും അത് നടപ്പിലാക്കലും അനുവദനീയമല്ല.

ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിലെ അമൂസ്‌ലിംകൾ ദാറുൽ ഇസ്‌ലാമിലെ രാജ്യനിവാസികളാണെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. ആധുനിക രാഷ്ട്രീയ വ്യവഹാരത്തിലെ പൗരന്മാർ. നമുക്കുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങളും ബാധ്യതകളും അവർക്കുണ്ട്. അവരുടെ പുണ്യവസ്തുക്കളും അഭിമാനവും സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. അന്യായമായി അവരുടെ മേൽ കടന്നു കയറാൻ ഒരാൾക്കും അനുമതിയില്ല. ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇഹ-പര ശിക്ഷകൾക്ക് അവർ പാത്രമാകും, തീർച്ച.

(ഫതാവ് മുആസിറ : വാല്യം : 4)

വിവ: കെ.എം അശ്റഫ് നീർക്കുന്നം